

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2931/2022
06.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Цакуле, председника већа, Јелене Ивановић, Јелице Бојанић Керкез, Марине Милановић и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јована Илић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља Деспотовац, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1525/21 од 28.04.2022. године, у седници већа одржаној 06.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1525/21 од 28.04.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1525/21 од 28.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Деспотовцу П1 89/20 од 18.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да суд обавезе туженог да му за период од 01.11.2011. године до 28.07.2014. године на име неисплаћене зараде за рад у сменама исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом од дана доспелости до исплате као у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца да суд обавезе туженог да му на износе зараде из става један изреке, уплати припадајуће доприносе и тужиоцу достави доказ о томе. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1525/21 од 28.04.2022. године одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18, 18/20) – у даљем тексту: ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се добија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег

интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана закона прописано је да о дозвољености и основаности из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 404. ЗПП закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је право тужиоца на увећану зараду по основу сменског рада, са уплатом припадајућих доприноса. О овом праву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у предметима са истим или битно сличним чињеничним и правним стањем, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. истог закона, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 27.01.2015. године, а побијани део правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужиоца није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Врховни касациони суд је стога, на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Гордана Цакула, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић